

DIN MARGINEA LUMII...

STOMFF ANDREI AUREL

DIN MARGINEA LUMII...

Din marginea lumii vin semne bizare,
Războaie și molimi și foamete mare,
Copii se calcă adese-n picioare
Să ia din țărână un boț de mâncare
Zvârlită de-ai lumi potenți filantropi.
Se umplu-n tăcere comunele gropi!

Prin oaze se-adună nisip tot mai mult.
Nu plouă, nu curge, e doar un tumult
Pe care mi-e teamă să stau să-l ascult
De cât de mârșav e conclavul ocult
În care au fost condamnați fără vină.
E multă durere, lumină puțină!

Se bat în credințe, se bat în idei
Și surpă în cale bordei cu bordei
Se cred salvatorii, sunt doar derbedei
Și nu au credință, ei sunt doar atei
Ce n-au decât moarte și arme în gând.
Nu văd și nu simt continentul plangand!

Nici cerul nu poate în jos să privească,
Cu fulgere mii ar putea să lovească
Dar mai bine îi lăsa și lumea demască
Problema mondială, problemă bănească.
Din paloșe pluguri e doar amintire,
Mai bine din câmpuri să faci cimitire!

Trezește-te lume, Pământule fugi
De sub cizma cea crudă a armelor slugi
Căci vin filantropii cu fabrici de gloanțe
Și știu să trimită pachet condoleanțe
Doar pierderea șade la marginea lumii
Iar noi, dacă plângem suntem doar nebunii

Ce cred că se schimbă ceva pe Pământ
Crezând în puterea aceluia cuvânt
Pe care îl cerem cerșindu-i mereu,
Dă Doamne lumină, te rog Dumnezeu!